

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

nearis id hodie ante missam confiteri? & affirmati-
 vè cum pluribus contra multos. Probatum autem
 validè. I. Ex universali omnium fidelium con-
 sensu, & praxi in lege nova, cujus initium igno-
 ratur. II. Ex Conc. Trid. ab Adversariis allega-
 to, quod potius nostræ quàm ipsorum sententia
 expressè favet, ait enim: *oportet à pœnitentibus om-
 nia peccata mortalia, quam post diligentem sui discul-
 sionem conscientiam habent, in confessione recenseri,
 etiamsi occultissima illa sint.* Et subdit. *Nam venia-
 lia, quibus à gratia Dei non excludimur, quamvis utri-
 liter in confessione dicantur, taceri tamen circa cul-
 pam, multisque aliis remediis expiari possunt.* Ecce
 Concilium à necessario confitendis solum exclu-
 dit peccata venialia, & ea mortalia, quæ post dili-
 gentem excussionem non occurrunt; ergo pec-
 cata mortalia dubia, quæ post diligentem sui dis-
 cussionem memoriæ occurrunt, non excludit;
 consequenter vult necessariò confitenda. Deinde
 concilium à necessariò confitendis excludit venia-
 lia; ob hanc rationem, quia per ea non excludi-
 mur à gratia Dei: sed per peccata mortalia dubia
 (supposito quod revera commissa essent) reverti
 excluderemur à gratia Dei: ergò hæc non excludit
 à necessaria confessione.

CONFERENTIA XLII.

56. **U**T etiam de *Maleficio dubio* aliquam mentio-
 nem faciamus, quæstio est non rara, an
 liceat adhibere medium aliquod, ad causandum
 aliquem effectum, v. g. febrim vel alium mor-
 bum curandum, quando dubitatur, an medium il-
 lud

lud sit naturale vel superstitiosum: seu an effectus talis fiat à causa naturali, vel à Dæmone?

RESOLUTIO: Quando media illa adhibita sunt *res naturales*; utpotè herbæ, radices, lapides, &c. In dubio præsumi potest causare effectum naturaliter, & sic licitè adhiberi, saltem cum protestatione contraria nolendi effectum illum, si à dæmone causandus sit: quando autem media illa sunt *res artificiales*, v. g. signa, preces certæ, characteres, funis, è quo fur suspensus fuit, &c. regulariter præsumendum est, esse superstitiosa; & non nisi dæmonis operatione, ex pacto saltem implicito, efficacia; ideoque illis uti illicitum simpliciter est. Prout etiam illicitum semper est, petere à mago vel saga solutionem maleficii, quando dubitatur, an possit solvere sine novo maleficio. Ita Com. DD. in hac materia.

At quid de nostris (ut vocamus) flagellis dæmonum, Brevibus, &c. Nam & hæc, (refert *Patrit. noster n. 93.*) à juniore quodam scriptore annumerari superstitiosis. Resp. Brevia, sicut & alias res ab Ecclesia benedictas, licitè adhiberi contra infestationes dæmonum, & maleficia avertenda vel impedienda: quod si verò adhibeantur ad curandos morbos hominum vel animalium per modum causæ operantis cum certa spe effectus, certum est esse superstitiosum. Unde enim illa virtus vel effectus? non à materia, ut clarum est: non ab ipso Deo vel ejus Angelo; quia nulla constat promissio, Bulla, vel diploma. Igitur dicendum, & saltem tolerandum, si adhibeantur contra morbos solum per modum causæ imprecatoriae,

torix, ut ab iplo Deo effectus fiat intuitu sacrarum reliquiarum, & rerum aliarum ab Ecclesia benedictarum, ibi commixtarum, cum sola pia spe & fiducia in Deo ac sanctorum & Ecclesix meritis. Pro commendatione dictæ materiæ refero, quod mihi contigit in Alfata: dum enim me conveniret puella rustica tota misera & morti proxima, mihi que narraret quomodo in nuptiis propinquo sibi ab adversario suo vitro vini, ejusque modica tantum parte gustato, cæperit male valere, & semper deterius, obtuli illi de dicta materia Brevium seu massa flagelli diaboli sumenda, quam sumpta statim evomuit vitra, officula, aliaque complura; quibus ejectis feliciter convaluit.

De Conscientia Scrupulosa.

57. **Q**uid propriè sit Conscientia scrupulosa, advertit Greg. de Valentia l. 2. hic q. 14. punct. 4. dicens: Etsi Scrupulus nonnunquam accipitur tam pro dubitatione malitiæ quàm pro opinione, quòd aliquid sit malum: tamen propriè conscientiam scrupulosam, nihil aliud esse, quàm anxiam quandam formidinem, ne fortè id ipsum sit malum, quod tamen licitum existimatur. Ratio sumenda est ex communi hominum æstimatione, scrupulum propriè ita intelligentium. Unde rectè notat Laym, hic t. 6. n. 1. Judicium, hominis verè scrupulosi, esse, si contra sapientium, imò & proprium judicium tale quidpiam agere peccatum non esse nihilominus inquietus sit. Sola scilicet apprehensione, malitimens, & formidans, ne forte peccet, aut peccaverit, idque ex apprehensa solum & apparente

ratione i
hic disp
scrupulo
cavendis
me dixi
quidam e
catis pr
(& iste
scrupulos
futuris m
damnatio
quis po
scrupulo

An l

58. **R**e
li
sceleratu
potest si
instituer
mentem
crucis r
quasi id
non sine
tur leth
re, qui
hibitus
lis, sine
pedibus
sus uti
Cum h
ratio